

Appendix J

Transcription of interview with Teacher AV.

Interviewer: Yes. Weet je een beetje waar mijn onderzoek over gaat?

Teacher AV: Nee, eigenlijk helemaal niet. Sorry.

Interviewer: Nee, dat is niet erg. Maar dan zal ik dat even kort uitleggen. Ik ga het didactisch en pedagogisch verschil tussen het geven van een zangles en het geven van een pianoles onderzoeken. Omdat ik zowel zangles als pianoles geef en ik ben natuurlijk opgeleid als zangdocent, maar ik merk gewoon dat er best wel veel verschillen zijn, dus het leek me heel interessant om daar nou te kijken van hé, maar wat zijn die verschillen dan? Dus ik geef allebei en het leek me gewoon heel interessant om te kijken, wat is nou het verschil daarin en wat kan ik daar dan weer van leren? Want ik kan me heel erg voorstellen dat ik op een zang manier pianoles geef, omdat ik natuurlijk altijd opgeleid zangdocent. Maar wie weet, misschien doe ik dat helemaal niet en misschien zijn de verschillen wel helemaal niet zo groot.

AV: Maar denk je dat zelf, omdat je vanuit die

Interviewer: Ik heb heel veel collega's die meerdere instrumenten lesgeven, omdat de noodzaak er gewoon is. Er zijn heel veel docenten die denken, oh dan geef ik nog maar piano erbij, of trompetdocenten die ook trombonen gaan geven, weet ik het. Omdat het gewoon heel dichterbij in de buurt ligt. En ze denken, oh dat doe ik wel even, want ik kan het en waarom niet? Dus ik zit nog te kijken wat ik daar dan mee kan, zeg maar. Misschien kan ik dat ook nog erbij betrekken. Dan moet ik even kijken hoeveel tijd ik nog heb, of dat lukt. Maar in ieder geval, dat zijn de dingen waar ik mee, waar ik aan denk. En waar ik mee aan het spelen ben. En hiervoor ben ik bij het conservatorium bij verschillende docenten gaan kijken, in de hoop dat ik daar eigenlijk een soort van lijst kon samenstellen van vak-specifieke kenmerken van zowel zangles als pianoles. Omdat dat professionals zijn, die mag ik vanuit gaan weten wat ze doen.

AV: Meestal, niet altijd.

Interviewer: Maar het waren ook allemaal docenten die daarnaast lesgeven in vakdidactiek en vak methodiek. Dus die hebben wel nagedacht over...

AV: Precies, ja. Wat ben ik nou eigenlijk aan het doen?

Interviewer: Dus aan de hand daarvan heb ik dus... Ja, een beetje een lijst opgesteld van de vakspecifieke kenmerken die we horen bij een pianoles en bij een zangles. Maar ik wil dat toch nog heel graag vergelijken met dus niet het conservatorium level. Omdat ik natuurlijk ook geen lesgeef op het conservatorium. Maar daarbuiten gewoon op muziekscholen. En het is wel interessant voor mij om het iets dichterbij mijn eigen praktijk te trekken. Dus vandaar dat ik dus nu ook nog bij een pianodocenten en bij jou dus langs ga om gewoon te kijken en te observeren.

AV: Ja, precies. Het is moeilijk om bij jezelf te doen, hè?

Interviewer: Ja, het is heel lastig bij jezelf, dat kan eigenlijk dus niet.

AV: Nee, dat is gewoon niet mogelijk.

Interviewer: Nou ja, het kan wel, maar dan moet je weer heel objectief... Nou ja, het is een hele aparte wereld dan.

AV: Ja, dan moet je het filmen en dan inderdaad objectief observeren.

Interviewer: Maar voor nu ben ik dus gewoon heel benieuwd naar de lessen. Daar heb ik gewoon een paar vragen die ik ook aan de andere docenten allemaal gesteld heb over het lesgeven. En dan zou ik aan jou willen...

AV: Bij wie heb jij gekeken?

Interviewer: Bij Carina Vinke, Natasza Kurek.

AV: Ja, Natasja geeft bij ons ook les.

Interviewer: Ja, dat klopt. Maar wat ik heel fijn zou vinden. En ik weet dat het heel lastig is. Maar wat ik fijn zou vinden is dat als je de vragen beantwoordt. Of je dan probeert te beantwoorden niet vanuit jouw perspectief, vanuit dit is wat ik belangrijk vind in lesgeven. Maar weer wat je denkt. Dit zie ik bij meerdere docenten. Dit is iets wat ik vanuit de opleiding ook mee heb gekregen. Maar op het moment dat ik persoonlijke visies ga vergelijken, dat wordt dan heel lastig.

AV: Ja, dan wordt het heel lastig te vergelijken.

Interviewer: Dus vandaar, als het kan, en ik weet dat dat lastig is, zou het fijn zijn als je kan kijken naar wat niet per se voor jou belangrijk is.

AV: Wat ik meekrijg vanuit de opleiding.

Interviewer: Vanuit de opleiding en wat je misschien al vanuit je hele leven dat je zangles hebt gehad. Meer een beetje generaliserend over het zangles geven in plaats van bij jou specifiek.

AV: Oké. Ik ben ook heel benieuwd naar je onderzoek uiteindelijk.

Interviewer: Ik ook. En dan is mijn eerste vraag eigenlijk gelijk, wat is een opbouw van een gemiddelde les? Hoe ziet die eruit? Wat is de structuur? Welke onderwerpen komen naar voren?

AV: Oh, daar moet ik echt niet vanuit mijzelf denken.

Interviewer: Nou ja, en misschien gebeurt er ook wat bij jou. Ja, natuurlijk wel. Maar als jij zegt, ik vind het belangrijk dat ik elke week dit doe, dat is natuurlijk dan iets anders dan dat je zegt. Sowieso bij een zangles is het belangrijk dat we dit en dit en dit doen.

AV: Ja, ik denk sowieso dat het altijd goed is om te checken, dat heb ik ook al zo meegekregen, hoe je leerling erin staat die dag. Dan technische oefeningen en uiteindelijk, niet altijd trouwens, eindigen met een liedje. Dit is echt lastig, want ik werk met een methode waar ik dus een opleiding in heb gedaan. En van daaruit werken we zeg maar de eerste paar lessen heel technisch, dus eigenlijk alleen maar technische oefeningen, zodat je echt de hele methode ook leert kennen. En daarna ga je aan repertoire werken, dus dat vind ik een beetje lastig zeggen omdat ik dan denk oeh wat heeft... In mijn les in ieder geval, hoe ik het nu ook toepas vanuit die opleiding, verschilt het echt per waar een leerling staat. Maar als je dat dan in een soort grotere lijn bekijkt, dan wel op die manier. Dus binnenkomen, technische oefeningen en uiteindelijk in een liedje, repertoire.

Interviewer: En inzingen?

AV: Ja, dat zit dan in de technische oefeningen. Doe ik eigenlijk bijna niet.

Interviewer: Dus het zit dan in de oefeningen ofzo?

AV: Ja, als ik echt merk dat iemand er heel erg behoefte aan heeft, dan zit het meer in de oefeningen. Dus dan doe ik meer oefeningen niet per se om het inzingen, maar meer om een bepaald stemgeluid te oefenen met ze, waar we dan mee bezig zijn.

Interviewer: En als je aan het repertoire werkt? Wat werk je dan ook aan? Zing je dan gewoon het repertoire of doe je dan de oefeningen weer toepassen? Je zegt je doet technische oefeningen en repertoire staan los van elkaar, maar ik kan me ook voorstellen dat dat best wel verweven is.

AV: Ja, het is zeker verweven. Dus de technische oefeningen doen we juist zodat we het in het repertoire kunnen toepassen. Dus ik vraag ze met bepaalde stemgeluiden ook vaak een lied daarvoor te kiezen. Dus kies een lied, als ik bijvoorbeeld een speech werk, waar we dat heel erg in kunnen doen. Misschien wel even handig om te zeggen welke methode ik gebruik. Ik gebruik de Vocal Core en dat is een vrij nieuwe methode, ontwikkeld door Rein Kolpa, die komt uit de musicalwereld. En deze methode is eigenlijk een soort mix van CVT, EVT, Bel Canto en hij heeft eigenlijk alles eruit gepakt waarvan hij dacht, dit is waar het echt om draait en heeft zelf ook nieuw onderzoek gedaan met KNO-artsen. Het is super technisch. Maar heel erg kernachtig. Daarom heet het ook Vocal Core. Dus heel erg veel ruis is weggehaald. En we kijken echt naar wat er nou echt gebeurt met dit geluid. En hoe kunnen we dat zo simpel mogelijk met onze stem ook creëren.

Interviewer: En je zegt dat je een opleiding hebt gedaan in die methode?

AV: Ja, dus ik heb binnen die methode een opleiding gevolgd. Een tweedelige opleiding. Ja, heel tof. Het geeft heel veel handvatten. Want ik ken zoveel mensen die maar wat doen ofzo. En dit is wel heel erg chill om gewoon een soort rode draad te hebben.

Interviewer: Ja, snap ik. Oké

AV: Ja, het verschilt echt per les.

Interviewer: Het is op zich wel duidelijk wat je zegt hoor. Oké, ik ben heel benieuwd. Hoe kom je aan repertoire in de lessen? Of waar komt het repertoire vandaan?

AV: Meestal vraag ik het aan leerlingen zelf.

Interviewer: En in die methode zit geen repertoire

AV: Nee, niet per se en als ik nou echt merk dat iemand daar heel erg tegen aan loopt of als ik denk, oeh, maar ik wil echt met jou aan dit specifiek werken Dan draag ik wel nummers aan van, goh, kijk hier eens naar of hier eens naar Maar in principe vind ik het leuk voor de leerling zelf ook dat ze liedjes doen die ze zelf fijn vinden om te zingen. Of als ze iets hebben waaraan ze heel graag willen werken .

Interviewer: Dus meestal vanuit leerlingen. Oké Ehm, ik wil het graag hebben over het geven van instructies. Denk jij dat er een speciale manier is hoe je bij een zangles een instructie geeft? Is er iets wat jij veel gebruikt? Je weet nou, dat wordt ons aangeleerd vanuit de opleiding.

AV: Vanuit de opleiding, dus vanuit de vocal core, heb ik heel erg geleerd om het echt technisch te benaderen. Terwijl, als ik terugdenk aan mijn eigen zanglessen vroeger, was het altijd wat, vager meer op beeld denken en gevoel en dat spreekt me nog steeds wel echt heel erg aan en ik denk ook zeker dat ik nog wat beeld denkt termen gebruik, maar ik heb nu juist veel meer geleerd om het altijd technisch terug te koppelen. Dus mijn instructies zijn vaak wel beeldend, omdat ik ook een theaterachtergrond heb is dat ook gewoon wat in mij zit, zoals jij net eens lacht en je zei ja, met piano lesgeven als ik dat uit mijn zang ding doe. Dus ik denk dat ik het wel beeldend doe, maar altijd technisch terugkoppelen. Dus oké, maar wat gebeurt er nou? Welke spieren zet je nou aan? En waarom klinkt het zo zoals het klinkt? In plaats van alleen maar het heel erg beeldend zingen, alsof je daarheen zingt of zo. Want dat kan natuurlijk heel erg, vind ik, heel erg helpen. Alleen op de lange termijn denk ik dat je er niet zoveel aan hebt. Omdat bij het volgende nummer loop je weer tegen dezelfde problemen aan. Dus vandaar dat ik het altijd wel weer terug probeer te koppelen aan technisch.

Interviewer: En is dat, want ik ben ook heel benieuwd naar het geven van feedback in een les. Neem aan dat je dat dan ook een beetje op dezelfde manier ook doet.

AV: Ja, ik vraag ook heel vaak, hoe voelde het? Wat voelde je, wat ervaarde je? En als ze dat dan niet weten, dan zeg ik, nou doen we het nog een keertje.

Interviewer: Dus ook veel vragen stellen

AV: Ja, veel vragen stellen, ja. Ja, want wat voor mij op een bepaalde manier voelt, kan natuurlijk voor iemand anders weer heel anders voelen.

Interviewer: En stel je die vragen dan ook nog om... Een bepaalde autonomie te kweken dat ze dus inderdaad best zelf kunnen voelen van dit is hoe het werkt en dit is hoe het voelt of is het gewoon om te checken van hey hoe voelt het bij jou want ik weet niet hoe het bij jou voelt.

AV: Vooral zodat ze zelf daarna dat dat kunnen opslaan in het spiergeheugen.

Interviewer: En denk je nog, ik ben ook heel benieuwd naar het onderdeel je stem is iets persoonlijks iets van jou en het geven van feedback erop is soms best lastig kan je daar iets over zeggen?

AV: Ja, ik denk altijd dat ik, ik probeer altijd te vragen wat wil jij, hoe wil jij dat het klinkt. Dus de methode waar ik dan vanuit werk gaat ook heel erg over, eigenlijk is alles goed zolang het gezond is voor je stem, dus het enige wat we niet willen daarbij is constrictie, dus dat proberen we altijd tegen te gaan, maar wel zolang je er maar voor kiest. Dus sommige mensen zingen bijvoorbeeld heel nasaal en kiezen daar niet bewust voor en dan vraag ik vaak wil je zo klinken? Of zou je het ook anders willen doen? En dan probeer ik ze alle mogelijkheden aan te bieden. Maar het is zeker super persoonlijk en kwetsbaar. Dus ik probeer daar wel altijd heel erg de keuze in te laten. Maar wel als het een keuze is. Dus daar gaat het mij meer om. Dat ze weten wat ze allemaal kunnen met hun stem en dan zelf daar een soort eigen stijl in kunnen ontwikkelen.

Interviewer: Ja, dus je laat het wel heel erg aan iemand zelf, van hoe wil je dat je stem klinkt en wat wil je ervan?

AV: Ja, en ik moet wel zeggen, bij sommige leerlingen die hebben zoveel, haaltjes overgenomen van andere zangers of zo, dan probeer ik dat eerst uit te slaan, zodat er eerst een soort eigen kern komt, dat ze echt voelen, oh maar dit is eigenlijk mijn pure, zonder filter, zonder specifieke geluiden, zonder lucht, wat dan ook, stem, en daarbuiten kunnen ze dan alles leren wat ze erop kunnen plakken, zeg maar.

Interviewer: Accessoires

AV: Ja, ja, dat zeg je mooi, alle accessoires.

Interviewer: Ja, oké. Ik moet even kijken hoor, ik heb namelijk een lijstje met dingen die interessant zijn. Ook interessant om weer wat andere dingen te vragen. Ja, snap ik. Ik ben ook nog heel erg benieuwd naar jouw fysieke positie in het lokaal. Als je aan het lesgeven bent, waar ben jij?

AV: Ja, ik zit hiernaast ook. Ik heb een piano staan. Daar zit ik vaak achter. Sowieso om af en toe te kunnen begeleiden. En dan heb ik mijn laptop ook staan voor liedjes. En ik loop een

beetje eromheen. Als ik even naar ze toe wil, loop ik eromheen. Maar zeker, als ze voor het eerst iets zingen probeer ik een beetje achter de piano te blijven. Zodat het is gewoon zo kwetsbaar en zo spannend. Ik merk dat zelf ook als ik weer als privéangles heb denk ik ook ineens. Wow, ik sta echt een op een met jou. Dus dan vind ik het voor de leerlingen een veilig gevoel als ik achter de piano een beetje zit. Maar ik loop wel een beetje heen en weer.

Interviewer: Dus je zit niet de hele tijd achter de piano? Dus je komt ook wel achter van de piano?

AV: Ja.

Interviewer: Oké, en raak je leerlingen ook weleens aan?

AV: Ja, soms wel. Soms wel. Maar dan zeg ik het vaak nog voor. Ja, zeker bij pubers.

Interviewer: Oké. Wat ik ook nog interessant vind om naar te kijken, is hoe jij voortgang meet bij een leerling. Of tenminste, een specifieke manier wat daar...

AV: Nou, niet zozeer. Meestal als ik alle technieklessen heb behandeld, vraag ik mijn leerlingen, wat vond je het lastigst, wat zou je nou nog een keertje willen behandelen. En wat ik bijvoorbeeld ook een keer met een leerling heb gedaan, die had ik dan de hele tijd niet gezien. Gewoon rustig door alle techniekdingetjes weer heen gegaan. En toen, dat vond ik eigenlijk heel grappig om te doen, dat had ik nog nooit op die manier gedaan. Omdat ik toen echt met die leerling erachter kwam wat ze allemaal kon. Dat de eerste keer dat we dat deden, kon ze dat helemaal niet. En ineens maakte ze allemaal geluiden waarvan ze dat niet wist. Dus ik weet niet of ik het zo heel erg specifiek meet. Dus denk ik meer door liedjes te doen die steeds makkelijker gaan voelen of zo. Maar het is niet dat ik aan het einde van het jaar een optreden voor zorg.

Interviewer: Maar je hebt natuurlijk zelf wel door wanneer iemand vooruit gaat, dat hoor je dan wel.

AV: Ja, of wat ik dan bijvoorbeeld ook wel eens doe, ik heb iemand die heel onzeker is en die is elke les ook weer de hele tijd aan het checken van oh, doe ik het wel goed? En wat ik bij haar dan wel eens doe, is oefeningen dus van het begin herhalen en dan zeggen oké, maar nu kan je het in één keer. Weet je wel, hoe je hier zes maanden geleden stond. Dat doe ik dan wel eens. Maar dat is dan meer voor de leerling zelf.

Interviewer: Niet voor jezelf.

AV: Nee.

Interviewer: Oké, en ik hoorde je net al zeggen, je zit er achter de piano, ook veel om te begeleiden zeg maar. Want je hebt natuurlijk als zangdocent heb je een rol als docent, maar eigenlijk ook als piano begeleider, want je speelt gewoon heel veel piano mee. Maar je zegt, je hebt ook je laptop met liedjes daarop.

AV: Ja, dus dan zet ik gewoon mijn akkoorden erop. Of soms als ik denk, oh dit liedje is echt te moeilijk om te begeleiden, dan zet ik een karaoke track op.

Interviewer: Dat doe je ook wel eens. Dus dat wissel je een beetje af.

AV: Ja, dat wissel ik een beetje af, ja.

Interviewer: En wat vraag je van leerlingen voor huiswerk, geef je huiswerk op?

AV: Ja, ik geef vaak naar aanleiding van de les een opdracht mee. Dus als ik bijvoorbeeld merk dat iemand met heel veel scherpheid zingt of zo. En ik wil dat ze dat leren dat ze dat ook zonder kunnen doen. Of juist andersom. Dan geef ik ze een specifieke opdracht daarvoor mee. Dat ze dat een beetje moet gaan proberen. Wat ze dan in de les bij mij hebben gedaan. Dan zeg ik oké, probeer dat nou nog een paar keer te herhalen. Met hele duidelijke instructies.

Interviewer: Gekoppeld aan een lied waar je mee bezig bent dan.

AV: Ja

Interviewer: En als je een nieuw lied begint, verwacht je dat een leerling de les binnenkomt en dat lied kan zingen?

AV: Ja, verwacht ik dat wel ja. Dat gebeurt echt niet altijd.

Interviewer: Maar ze moeten het kunnen, ze het zelf moeten leren.

AV: Want soms komen leerlingen wel eens hier en dan willen ze een lied doen en dan denk ik, ja je hebt dit niet ingestudeerd. Gaan we dat nu een half uur samen instuderen, vind ik dan echt zonde van de les.

Interviewer: Dan ben ik ook nog benieuwd naar, oh ja, expressie, want je zingt natuurlijk vaak met tekst, liedjes hebben gewoon tekst, kan je iets zeggen over wat je doet met expressie in de...

AV: Vroeger deed ik er heel veel mee, ik heb een muziektheater achtergrond, ik heb muziektheater gestudeerd, dus dat was ook gewoon wat ik heel veel deed. Maar achteraf, deed ik dat denk ik vooral omdat ik niet wist wat ik anders moest doen en nu heb ik dus echt een specifieke methode die ik volg en ben ik veel technischer bezig en ben ik er wel minder mee bezig, maar vind ik het nog steeds belangrijk, maar eigenlijk wel pas nadat alle technische dingen gefixt zijn en niet dat alles nog gefixt hoeft te zijn hoor maar wel dat we de moeilijke noten er even getackled hebben

Interviewer: Dat het zingen gewoon gaat. Het lukt om het te zingen

AV: Ja, precies. Dan ga ik wel meer op expressie en interpretatie zitten.

Interviewer: En dan ga je meestal vanuit de tekst.

AV: Ja, vanuit de tekst. Ja, en dan vind ik het ook leuk om te kijken, ten eerste natuurlijk van hoe vertel je het verhaal en wat betekent het voor jou en hoe ga je dit vertellen. Maar ook hoe kunnen we technische dingen gebruiken om het verhaal te vertellen. Dat vind ik dan nu heel interessant, want we hebben bepaalde leerlingen.

Interviewer: Dat snap ik, ja. Oké.

AV: Oh, dan zit ik alsnog vanuit wat ik vind.

Interviewer: Ja, maar dit is wel... Ik snap wat je bedoelt.

AV: Het is heel moeilijk.

Interviewer: Maar ik snap wat je bedoelt. En ik kan ook dat wel nuanceren. Maak je daar geen zorgen over. Wat had ik nou net nou ook iets meer bij bedacht? Oh ja, improvisatie. Doe je daar iets mee?

AV: Nee, echt helemaal niet. Nee, maar dat is ook iets waar ik zelf gewoon niet zo goed om ben. En niet comfortabel mee ben. Dus ik doe dat eigenlijk helemaal niet

Interviewer: En muziektheorie? Harmonieën, dat soort dingen.

AV: Soms, als er een leerling is waarvan ik weet, of die zingt in een koor en die wil bepaalde dingen weten, of die gaat naar vooropleiding of is daarmee bezig, dan doe ik het wel. Ehm, maar in principe niet zoveel, nee.

Interviewer: Dus dat komt eigenlijk niet voor dat je de leerlingen van blad laat zingen, zeg maar dat soort dingen?

AV: Nee, nee.

Interviewer: Nee, geen solfege oefeningen of zo.

AV: Nee.

Interviewer: Oké, ik wil altijd eindigen met de laatste vraag. Wat vind jij, of wat denk jij, dat belangrijk is voor het geven van een zangles? Dat heb ik alle docenten gevraagd aan het einde. En dat mag ook voor jezelf zijn, maar ook, als je zegt, dit kan ook generaliserend zijn voor andere zanglessen. Maar als je zegt, dit is echt een belangrijk onderdeel van zangles, iets wat niet vergeten mag worden, wat essentieel is voor het geven van dit vak, en dat je het dan alle tijden mee moet nemen. Wat zou jij dan...

AV: Dat iemand altijd blij met een succeservaring de deur uit loopt. Dus ook als ik een lied aan het doen ben of een oefening en het gaat niet, dan probeer ik altijd de laatste twee

minuten, of er, niet dat het altijd lukt. Iets te pakken wat ze wel goed deden. **Zodat ze daarmee de deur uitlopen. En daar dan energie van krijgen.**

Interviewer: En waarom vind je dat belangrijk?

AV: Omdat ik denk dat dat hetgene is waardoor ze blijven gaan. En ook thuis willen verder oefenen. En daardoor de grootste stappen maken.

Interviewer: Oké.

AV: En dan denk ik, ik heb dat zelf ook, als ik een fijne zangles heb gehad en in de auto nog helemaal zit te zingen en blij ben en denk, yeah, ik heb echt iets bereikt vandaag, dan heb ik gelijk weer zin om een nieuwe zangles in te plannen. Terwijl als ik denk, nou die ging echt niet goed en die hoge noot die haalde ik niet, dan word ik helemaal gedemotiveerd en wil ik eigenlijk niet meer. Dus ik denk dat dat het belangrijkste is.

Interviewer: En nog meer dingen, want je hoeft niet per se één ding dat je zegt, er mogen er ook een aantal zijn dat je niet wil weten.

AV: Ja, zoveel wat ik heel belangrijk vind. Ja, wat ik dus persoonlijk heel belangrijk vind, en daarom sta ik ook heel erg achter de methode waar ik les in geef, is dat het niet vaag is wat we doen. Dus hoe ik altijd les heb gekregen hiervoor, is wat ik zei, heel erg beeld denken, werkt echt tot op een bepaalde hoogte, alleen het is niet toereikend genoeg, denk ik. Omdat op een gegeven moment, ik had dan wel eens de vraag van, oké, maar waarom doen we dit dan? Ja, het werkt gewoon. Dat eigenlijk een docent ook niet echt wist wat er nou precies gebeurde en waarom dat geluid dan gecreëerd werd. En dat is super logisch, want dat is hoe 90% van ons les hebben gekregen en nog steeds krijgen. **Dus ik vind het zelf echt heel belangrijk dat je als docent gewoon echt wel technisch weet wat er gebeurt vanbinnen, zeg maar. En waarom een bepaald geluid wordt gecreëerd.** Dus denk ik wel echt. Ja.

Interviewer: Nou, dankjewel. Dit is heel fijn.

AV: Graag gedaan.

Opbouw van de les

1. Checken hoe het met een leerling gaat
“Ja, ik denk sowieso dat het altijd goed is om te checken, dat heb ik ook al zo meegekregen, hoe je leerling erin staat die dag.”
2. Technische oefeningen
3. Repertoire
“Dus binnenkomen, technische oefeningen en uiteindelijk in een liedje, repertoire.”
4. Niet inzingen *“Dus dan doe ik meer oefeningen niet per se om het inzingen, maar meer om een bepaald stemgeluid te oefenen met ze, waar we dan mee bezig zijn.”*

Repertoire

1. Veel door de leerling zelf
“Meestal vraag ik het aan leerlingen zelf.”

Instructies geven

1. Instructies altijd technische benaderen
“Dus ik denk dat ik het wel beeldend doe, maar altijd technisch terugkoppelen. Dus oké, maar wat gebeurt er nou? Welke spieren zet je nou aan? En waarom klinkt het zo zoals het klinkt? In plaats van alleen maar het heel erg beeldend zingen, alsof je daarheen zingt of zo.”

Feedback geven

1. Veel vragen stellen
“Ja, ik vraag ook heel vaak, hoe voelde het?”
“Ja, veel vragen stellen, ja. Ja, want wat voor mij op een bepaalde manier voelt, kan natuurlijk voor iemand anders weer heel anders voelen.”
2. Technische benaderen
3. Belangrijk dat de leerling bepaalt hoe iets klinkt.
“ik probeer altijd te vragen wat wil jij, hoe wil jij dat het klinkt.”
“Maar het is zeker super persoonlijk en kwetsbaar. Dus ik probeer daar wel altijd heel erg de keuze in te laten. Maar wel als het een keuze is. Dus daar gaat het mij meer om. Dat ze weten wat ze allemaal kunnen met hun stem en dan zelf daar een soort eigen stijl in kunnen ontwikkelen.”

Fysieke positie

1. Achter de piano

“Daar zit ik vaak achter.”

Lopend

“En ik loop een beetje eromheen.”

“Maar ik loop wel een beetje heen en weer.”

2. Op afstand

“Maar zeker, als ze voor het eerst iets zingen probeer ik een beetje achter de piano te blijven. Zodat het is gewoon zo kwetsbaar en zo spannend.”

Speel je piano tijdens de les?

1. Ja, ik moet begeleiden

“Ja, dus dan zet ik gewoon mijn akkoorden op de piano. Of soms als ik denk, oh dit liedje is echt te moeilijk om te begeleiden, dan zet ik een karaoke track op.”

Huiswerk

1. Ik geef huiswerk op

“Ja, ik geef vaak naar aanleiding van de les een opdracht mee”

Wat verwacht je dat leerling doen met een nieuw stuk?

1. *“Ja dat verwacht ik wel, ja”*

2. *“Gaan we dat nu een half uur samen instuderen? Vind ik dan echt zonde van de les?”*

Expressie

1. Nu niet zo veel meer

“Vroeger deed ik daar veel mee”

2. *“Maar vind ik het nog steeds belangrijk, maar eigenlijk wel pas nadat alle technische dingen gefixt zijn en niet dat alles nog gefixt hoeft te zijn hoor maar wel dat we de moeilijke noten er even getackled hebben”*

Improvisatie

1. Niks

“Nee, echt helemaal niet. Nee, maar dat is ook iets waar ik zelf gewoon niet zo goed om ben. En niet comfortabel mee ben. Dus ik doe dat eigenlijk helemaal niet”

Muziektheorie

1. Soms wel, meestal niet

“Soms, als er een leerling is waarvan ik weet, of die zingt in een koor en die wil bepaalde dingen weten, of die gaat naar vooropleiding of is daarmee bezig, dan doe ik het wel. Ehm, maar in principe niet zoveel, nee.”

Wat vind je belangrijk?

1. Iemand moet met een succeservaring naar huis gaan

“Dat iemand altijd blij met een succeservaring de deur uit loopt. ... Zodat ze daarmee de deur uitlopen. En daar dan energie van krijgen.”

“Omdat ik denk dat dat hetgeen is waardoor ze blijven gaan. En ook thuis willen verder oefenen. En daardoor de grootste stappen maken.”

2. *“Dus ik vind het zelf echt heel belangrijk dat je als docent gewoon echt wel technisch weet wat er gebeurt vanbinnen, zeg maar. En waarom een bepaald geluid wordt gecreëerd.”*

